

Den ærede Ordfører for det konservative Folkeparti udtalte, at de allerfleste Arbejdere havde deres Arbejdsevne i Behold til det 65de Aar, og som Følge deraf vilde Udgiften ikke, hvad jeg havde paastaaet, stige. Jeg vil sige til det ærede Medlem, at det var ikke den Betragtning, jeg var inde paa, det var ikke det Forhold, jeg mente, der bevirkede, at Udgiften vilde stige. Det, jeg var inde paa, var dette, at de gamle Arbejdere — det maa jeg stadig fastholde, ogsaa overfor den ærede Ordfører for Venstre (Bækgaard) — sædvanemæssigt er de sidste, der kommer i Arbejde. Som Forholdene har udviklet sig, navnlig paa Landet — det nævnte jeg ogsaa før —, er det nu saaledes, at med den stærke Brug af Maskiner er der ikke Anvendelse for saa megen Arbejdskraft som tidligere, og det er forstaaeligt, at man fra Arbejdsgivernes Side hellere tager det unge kraftige Mandskab til de Arbejder, der skal udføres. Men Følgen heraf bliver, at naar der er mindre Anvendelse for Arbejdskraft, bliver det de gamle, der sidst kommer i Arbejde; det er et Forhold, som den ærede Ordfører for Venstre sikkert ikke vil kunne bestride. Naar Forholdet imidlertid er det, at disse Mennesker ikke kommer i Arbejde og derfor er erhvervsløse, skal de underholdes; og saa er det rimeligt, at de gaar til Hjælpekassen og anmoder om Understøttelse derfra. Det var derfor, jeg nævnte dette som et Bevis paa, at det, som man mente vilde bevirke en Nedsættelse af Udgiften, ikke vilde faa den tilsigtede Virkning, fordi det, man sparede fra Statens Side, faldt Kommunerne til Byrde i Form af forøgede Udgifter til Hjælpekasserne. — Det ærede Medlem udtalte endvidere, at det var ikke efter Ønske af det konservative Folkeparti, at Taksterne blev forandret under Behandlingen i Folketinget. Jeg forstaaer ikke rigtig dette; thi saa vidt jeg erindrer, takkede den konservative Ordfører ved anden Behandling i Folketinget for, at Udgiften efter Lovforslaget, hvis det blev ophøjet til Lov, var bragt ned; og da dette var sket ved, at man havde sat Taksterne ned, kan Forholdet ikke være andet end det, at naar Ministeren skulde give en Indrømmelse, maatte han give den i Form af en Nedsættelse af Taksterne. Altsaa har den konservative Ordfører her ikke Ret i sin Begrundelse. Det var efter Ønske af det konservative Folkeparti, at Taksterne blev nedsat. — Det ærede Medlem sagde, at det ikke var nogen Begravelsestale, han holdt, men jeg kunde ikke opfatte den anderledes.

Jeg vil indrømme, at paa Baggrund af den Tale, det ærede Medlem nu holdt, var mit Udtryk maaske lidt for stærkt, og havde han holdt den Tale i første Omgang, havde jeg ikke været saa stærkt fristet til at bruge Udtrykket Begravelse.

C. F. Sørensen: Der blev for adskillige Aar siden i det høje Folketing ført en meget haard Diskussion mellem et Medlem af det ærede 13de Medlem for 5te Kreds' (Bækgaard) Parti og et Medlem af et andet Parti, og i denne Diskussion kunde der selvfølgelig ikke blive Enighed. Saa bemærkede Venstremandens Modstander: „Dette er Fakta“, hvortil det ærede Medlems Meningsfælle svarede: „Saa benægter jeg Fakta“. Det var det, det ærede Medlem var inde paa nu, da han udtalte en Protest imod min Bemærkning i Gaar om, at mange gamle under den nugældende Alderdomsunderstøttelseslov er blevet behandlet paa karrig Maade. Naar det ærede Medlem benægter dette, er det at benægte Fakta.

Indenrigsministeren (Kragh): Jeg skal ikke komme ind paa den ganske apokryfe Historie, som det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds (C. F. Sørensen) opriskede, men kun derom sige, at det Resultat, man naar til, naar man undersøger de Ydelser, man paa Grundlag af Alderdomsunderstøttelseslovgivningen nu præsterer rundt omkring i Danmarks Landkommuner, bærer ikke noget Vidnesbyrd om Karrighed, tværtimod; derfor tror jeg, man skulde ophøre med de agitatoriske Udfald af den Karakter, som det ærede 8de Medlem for 1ste Kreds fremsatte. Jeg beklager naturligvis, hvis jeg skulde have misforstaaet det ærede Medlems Udtalelse i Gaar, men hvis det ærede Medlem da har udtalt, at han fandt Hjælp til Selvhjælp rimelig paa visse sociale Omraader, men ikke, naar Talen var om Invaliditet, eller naar Talen var om Støtte til Alderdommens Dage, kan jeg kun glæde mig over, at det ærede Medlem og hans Parti har overvundet deres Betænkeligheder overfor Invaliditetsforsikringen, thi ved dens Genførelse i forrige Rigsdagssamling stemte det ærede Medlem og hans Parti baade i Folketing og Landsting for en Ordning, der hviler paa Forsikringsprincippet, hvad Invaliditetsrenten angaar. Naar det ærede Medlem og hans Parti helt og fuldt har kunnet overvinde deres Aversion, da Talen var om Invaliditet, saaledes som Til-